31990L0547

DYREKTYWA RADY
z dnia 29 października 1990 r.
w sprawie przesyłu energii elektrycznej poprzez sieci przesyłowe

(90/547/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

we współpracy z Parlamentem Europejskim [2],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

należy podjąć środki zmierzające do stopniowego utworzenia rynku wewnętrznego w terminie do 31 grudnia 1992 r.; Rada Europejska na swoich kolejnych posiedzeniach, w szczególności na Rodos, uznała potrzebę utworzenia jednolitego, wewnętrznego rynku energii elektrycznej, jego utworzenie, szczególnie w sektorze energii elektrycznej, umożliwi dalszy rozwój celów energetycznych Wspólnoty;

utworzenie jednolitego rynku wewnętrznego wymaga postępu w integracji europejskiego rynku energetycznego; energia elektryczna stanowi kluczowy element bilansu energetycznego Wspólnoty;

podczas tworzenia wewnętrznego rynku energetycznego, szczególnie w sektorze energii elektrycznej, należy uwzględniać cele spójności gospodarczej i społecznej, tj. gwarancję optymalnych dostaw energii elektrycznej do wszystkich obywateli we wszystkich regionach Wspólnoty, w szczególności w regionach mniej uprzywilejowanych, w celu poprawy i ujednolicenia warunków bytowych i podstaw rozwoju;

polityka energetyczna, w stopniu większym niż jakiekolwiek inne środki zmierzające do budowy rynku wewnętrznego, nie może być realizowana jedynie w celu zmniejszenia kosztów i utrzymania konkurencji, ale musi także uwzględniać konieczność zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i zgodności metod wytwarzania energii z wymogami ochrony środowiska naturalnego;

aby osiągnąć ten cel, należy uwzględnić szczególne cechy sektora energetycznego;

wymiana handlowa w zakresie energii elektrycznej między sieciami wysokiego napięcia w Europie wzrasta z roku na rok, zaś bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej we Wspólnocie Europejskiej zostałoby zwiększone, a koszty obniżone poprzez koordynację budowy i eksploatacji połączeń, których wymaga tego rodzaju handel;

wymiana energii elektrycznej między sieciami, w oparciu o umowy o minimalnym okresie obowiązywania jednego roku, jest tak intensywna, iż wymaga systematycznego informowania Komisji o propozycjach transakcji i ich skutkach;

intensyfikacja przesyłu między sieciami jest możliwa i pożądana, podobnie jak uwzględnianie priorytetów bezpieczeństwa i jakości dostaw energii elektrycznej; zgodnie z wynikami studiów zwiększona wymiana między sieciami może zminimalizować koszty inwestycji i paliw zaangażowanych przy produkcji i przesyłaniu energii elektrycznej oraz może zapewnić optymalne wykorzystanie środków produkcji i infrastruktury;

---

(1) Dz.U. C 8 z 13.1.1990, str. 4.
(2) Dz.U. C 113 z 7.5.1990, str. 91, oraz decyzja z dnia 10 października 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
(3) Dz.U. C 75 z 26.3.1990, str. 23.

nadal istnieją przeszkody w takim handlu w tym zakresie; z wyjątkiem czynników technicznych i cech samych sieci, przeszkody te można ograniczyć, nakładając obowiązek przesyłania energii elektrycznej za pośrednictwem sieci i wprowadzając właściwy system kontroli przestrzegania tego obowiązku;

obowiązek ten i system kontroli dotyczą przesyłu energii elektrycznej będącej przedmiotem handlu leżącego w interesie Wspólnoty, tj. przesyłu za pośrednictwem sieci wysokiego napięcia;

warunki umów dotyczących przesyłu między sieciami muszą być negocjowane przez właściwe podmioty; warunki przesyłu muszą być uczciwe i nie mogą, w sposób pośredni ani bezpośredni, prowadzić do zaistnienia warunków sprzecznych z zasadami konkurencji Wspólnoty;

w celu ułatwienia zawierania umów o przesył Komisja zapewnia ustanowienie procedury pojednawczej na prośbę jednej ze stron, której poddanie się byłoby obowiązkowe i której wynik nie miałby skutków wiążących;

niezbędna jest harmonizacja środków przyjętych przez Państwa Członkowskie w zakresie przesyłu energii;

utworzenie wewnętrznego rynku energii elektrycznej wpłynie pozytywnie na dynamiczny proces pełniejszej integracji krajowych sieci energetycznych, w tym kontekście szczególne środki i programy dotyczące infrastruktury powinny być wprowadzone w życie w celu przyspieszenia efektywnego i społecznie korzystnego przyłączania zewnętrznych obszarów i wysp Wspólnoty do jej sieci;

połączenia głównych sieci europejskich, w ramach których handel musi być koordynowany, obejmują obszar geograficzny niepokrywający się z granicami Wspólnoty; dążenie do współpracy z państwami trzecimi, korzystającymi z połączonej sieci europejskiej, niesie ze sobą oczywiste korzyści,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie środki niezbędne do ułatwienia przesyłu energii elektrycznej między sieciami wysokiego napięcia, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

1. Każda transakcja przesyłu energii elektrycznej na poniższych warunkach stanowi przesył w rozumieniu niniejszej dyrektywy, nie naruszając szczególnych porozumień zawartych między Wspólnotą i państwami trzecimi:

a) przesył dokonywany jest przez podmiot lub podmioty odpowiedzialne w danym Państwie Członkowskim za sieć wysokiego napięcia, z wyjątkiem sieci dystrybucyjnej na terytorium Państwa Członkowskiego, która to przyczynia się do efektywnego funkcjonowania połączeń wysokiego napięcia w Europie;

b) sieci, z których następuje przesył i miejsca przeznaczenia, znajdują się na obszarze Wspólnoty;

c) przesył jest dokonywany co najmniej przez jedną granicę wewnątrzwspólnotową.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy stosują się do sieci przesyłowych wysokiego napięcia i odpowiedzialnych za nie podmiotów w Państwach Członkowskich, wymienionych w Załączniku. W miarę potrzeb, w kontekście celów niniejszej dyrektywy, biorąc w szczególności pod uwagę ust. l lit. a) wykaz ten jest uaktualniany decyzją Komisji, w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim.

Artykuł 3

1. Umowy dotyczące przesyłu między sieciami są negocjowane przez podmioty odpowiedzialne za dane sieci oraz za jakość świadczonych usług oraz, w miarę potrzeby, z podmiotami odpowiedzialnymi w Państwach Członkowskich za przywóz i wywóz energii elektrycznej.

2. Warunki przesyłu są, zgodnie z zasadami Traktatu, niedyskryminujące i sprawiedliwe dla wszystkich zainteresowanych stron, nie zawierają nieuczciwych klauzul lub nieuzasadnionych ograniczeń i nie zagrażają bezpieczeństwu dostaw ani jakości usług, w szczególności uwzględniając wykorzystanie mocy rezerwy produkcyjnej i jak najefektywniejsze funkcjonowanie istniejącego systemu.

3. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że podlegające ich jurysdykcji podmioty, określone w Załączniku, niezwłocznie:

— informują Komisję i odpowiednie władze krajowe o każdym wniosku o przesył, w związku z umowami sprzedaży energii elektrycznej o minimalnym okresie obowiązywania co najmniej jednego roku,

— rozpoczynają negocjacje dotyczące warunków proponowanego przesyłu energii elektrycznej,

— informują Komisję i odpowiednie władze krajowe o zawarciu umowy o przesył energii,

— informują Komisję i właściwe władze krajowe o przyczynach niepowodzenia w negocjacjach umowy w ciągu 12 miesięcy od powiadomienia o wniosku.

4. Każda z zainteresowanych stron może zwrócić się o poddanie warunków przesyłu procedurze pojednawczej, prowadzonej przez organ powołany i kierowany przez Komisję, w którym reprezentowane są podmioty odpowiedzialne za sieci przesyłowe we Wspólnocie.

Artykuł 4

Jeżeli przyczyny braku porozumienia co do wniosku o przesył wydają się nieuzasadnione lub niewystarczające, Komisja, działając na podstawie skargi wnioskodawcy lub z własnej inicjatywy, stosuje procedury przewidziane w prawie wspólnotowym.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do l lipca 1991 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 października 1990 r.

W imieniu Rady

A. BATTAGLIA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz podmiotów i sieci we Wspólnocie objętych dyrektywą

Państwo Członkowskie	Podmiot	Sieć
Niemcy	Badenwerk AG	wzajemne połączenia sieciowe
	Bayernwerk AG	
	Berliner Kraft und Licht AG (Bewag)	
	Energie-Versorgung Schwaben AG (EVS)	
	Hamburgische Elektrizitätswerke (HEW)	
	Preussen-Elektra AG	
	RWE Energie AG	
	Vereinigte Elektrizitätswerke Westfalen AG VEW)	
Belgia	CPTE – Société pour la coordination de la production et du transport de l'électricité	Organ koordynujący dla sieci publicznego zasilania
Dania	ELSAM	Sieć publicznego zasilania (Jutland)
	ELKRAFT	Sieć publicznego zasilania (Seeland)
Hiszpania	Red. Eléctrica de España SA	Sieć publicznego zasilania
Francja	Électricité de France	Sieć publicznego zasilania
Grecja	Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ)	Sieć publicznego zasilania
Irlandia	Electric Supply Board	Sieć publicznego zasilania
Włochy	ENEL	Sieć publicznego zasilania
Luksemburg	CEGEDEL	Sieć publicznego zasilania
Niderlandy	SEP	Sieć publicznego zasilania
Portugalia	EDP	Sieć publicznego zasilania
Zjednoczone Królestwo	National Grid Company	Sieci wysokiego napięcia
	Scottish Power	
	Scottish Hydro-Electric	
	Nothern Ireland Electricity	